

РЕШЕНИЕ

№ 1502

гр. София, 07.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **49** по описа за **2024** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 10. 11. 2023 г. по НАХД № 6289 / 2023 г. (неправилно посочено като 5858/2023), Софийски районен съд, НО, 8 състав е отменено Наказателно постановление (НП) № 22-4332-021919 от 27. 10. 2022 г., издадено от началника на група в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, с което на В. С. М. за нарушение по чл. 6, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на началника на група в отдел „Пътна полиция” (ОПП) – СДВР, в която се моли решението, да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира разноските по делото.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна

страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е ОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото писмените доказателства, представени с административно-наказателната преписка и показанията на свидетелите Ц., Д. и С..

Пред настоящата инстанция не са представени доказателства свързани с касационните основания.

От събраните пред районния съд доказателства по безспорен начин се установяват следните факти:

Установено е, че на 27. 04. 2022 г., около 11.05 часа, в [населено място] по [улица], с посока от [улица]към центъра, В. М., управлявал лек автомобил „С. Ц4“ с ДК [рег.номер на МПС], като на кръстовището с [улица]преминава на забранен сигнал подаден от регулировчик, а именно застанал с лице към него и спуснати ръце по тялото, с което създава реална предпоставка за ПТП с останалите участници в движението.

На 25. 07. 2022 г. на жалбоподателя бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, в който нарушението било квалифицирано, като такова по чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДвП.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 22-4332-021919 от 27. 10. 2022 г., от началника на група в отдел ОПП, в който е посочено, че нарушението е по чл. 6, т. 2 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка, въззивния съд е отменил издаденото НП, като е приел, че е налице несъответствие между АУАН и НП по отношение на нормата, която е нарушена.

Решението на СРС е валидно и допустимо, но неправилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

В тази връзка, касационният състав не споделя изводите на СРС относно допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила.

Действително, в АУАН се сочи, че нарушението е такова по чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДвП, докато в НП е посочено, че нарушението е по чл. 6, т. 2 от ЗДвП, но това не се е отразило на правото на защита на наказаното лице.

Видно е, че нормата на чл. 10, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДвП указва, че преминаването е забранено при определено положение на тялото и ръцете на регулировчика, докато чл. 6, т. 2 от ЗДвП, предвижда задължения за участниците в движението да изпълняват разпорежданията на лицата, упълномощени да регулират или да контролират движението по пътищата.

По делото е налице докладна записка от актосъставителя, според която е налице техническа грешка при съставянето на АУАН от 25. 07. 2022 г., като вместо 10, ал. 2, т. 2, б. „б“ от ЗДвП, да се чете чл. 6, т. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, наказателно постановление се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина.

В конкретния случай, след като е констатирано неправилно изписване на нарушената

норма, като освен това се сочи и техническа грешка от страна на актосъставителя, правилно в НП е посочена коректната правна квалификация.

Както беше посочено по-горе, това не е ограничило правата на наказаното лице, доколкото и двете норми касаят указанията давани от регулировчика.

В същото време, доколкото делото е изяснено от фактическа страна, следва да се отмени решението и се постанови ново такова по съществото на спора.

Описаната фактическа обстановка е потвърдена от актосъставителя Ц., като освен това е налице и докладна записка, въз основа на която е издаден АУАН. При разпита на свидетеля С., безспорно се установява извършеното нарушение, като освен това по делото е представена и декларация от В. М., с която потвърждава управлението на автомобила на посочената в акта дата, както и че съжалява, че не е изпълнил нарежданията на регулиращия полицаи.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че при правилно установена фактическа обстановка, районният съд е постановил незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено, като се потвърди издаденото НП.

Доколкото касатора не е представяван от юриконсулт, разноски не се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, Х. касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 10. 11. 2023 г. по НАХД № 6289 / 2023 г. на Софийски районен съд, НО – 8-ми състав, като вместо него постановява:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление (НП) № 22-4332-021919 от 27. 10. 2022 г., издадено от началника на група в отдел „Пътна полиция– СДВР, с което на В. С. М. за нарушение по чл. 6, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание „глоба” в размер на 50 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.